

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 21, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на .eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че е налице право по смисъла на тази разпоредба и тогава,

а) когато дадена марка е била придобита единствено с цел да може да се поиска в първата фаза от процедурата за регистриране по етапи регистрацията на домейн, което съвпада с извлечено от немския език родово обозначение, без намерение марката да се използва за стоки или услуги?

б) когато марката, на която се основава регистрацията на домейн, и която съвпада с извлечено от немския език родово обозначение, се отличава от домейна, доколкото тя съдържа специални знаци, които са били отстранени от името на домейна, въпреки че специалните знаци е можело да бъдат изразени чрез транскрипция, и тяхното отстраняване водело до тава името на домейн да може да се различава от марката без да съществува опасност от объркване?

2. Трябва ли член 21, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 874/2004 да се тълкува в смисъл, че само в посочените в член 21, параграф 2, букви а)-в) хипотези е налице легитимен интерес?

При отрицателен отговор на този въпрос:

3. Налице ли е легитимен интерес по смисъла на член 21, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 874/2004 и тогава, когато притежателят на домейн желае да използва съвпадащия с извлечено от немския език родово обозначение домейн за тематичен интернет страница.

При утвърдителен отговор на въпросите по точка 1 и точка 3:

4. Трябва ли член 21, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 874/2004 да се тълкува в смисъл, че само посочените в букви а)-г) фактически състави обосновават наличие на недобросъвестност по смисъла на член 21, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 874/2004?

При отрицателен отговор на този въпрос:

5. Налице ли е недобросъвестност по смисъла на член 21, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 874/2004 и когато името на домейн е било регистрирано в първата фаза от процедурата за регистриране по етапи на основата на марка, съвпадаща с извлечено от немския език родово обозначение, която марка притежателят на домейн е придобил само, за да може да подаде заявка за регистрация на домейн в първата фаза от процедурата за регистриране по етапи, като по този начин предшества други заинтересовани лица, и във всички случаи, притежателите на права върху знака?

⁽¹⁾ ОВ L 162, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 45, стр. 71.

Иск, предявен на 29 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело С-582/08)

(2009/С 69/41)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: R. Lyal, M. Afonso)

Ответник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като е отказало възстановяване на заплатен по получени доставки данък по отношение на определени сделки, извършени от данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Европейската общност, Обединеното кралство не е изпълнило задълженията си по членове 169, 170 и 171 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и по член 2, параграф 1 от Тринадесета директива 86/560/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 17 ноември 1986 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността;

— да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията твърди, че член 2, параграф 1 от Тринадесетата директива не може да се тълкува като изключващ възстановяването на ДДС, начислен върху стоки и услуги, използвани за целите на застрахователни и финансови сделки, посочени в член 17, параграф 3, буква в) от Шеста директива ДДС ⁽³⁾. Ето защо Комисията счита, че законодателството на Обединеното кралство нарушава общностното право, доколкото отрича правото на възстановяване на ДДС на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Европейската общност.

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 326, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 81.

⁽³⁾ 3 Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, ОВ L 145, стр. 1.